

Äng

Äng var från början en egen gård men kom senare att ägas till Strålsnäs.

År 1571 betalade Jöns i Äng skatt till Älvsborgs lösen.

På en sockenstämma 1731 bestämdes att smeden Lars Mattsson i Äng skulle stå för arbetet med gallerverket i kyrkfönstret, samt tillverka lås och nyckel till kyrkogångsluckan. För det skulle han få 6 daler kopparmynt i arbetslön.

År 1735 blev Anders Jönsson i Äng rotemästare.

Den 16 januari 1741 var kyrkoherden och sexmännen Lars Svensson i Hogården, Anders Månsson och nämndemannen Anders Nilsson från Friggestorp i sockenstugan för att på Löjtnanten välborne Herr Paul von Köhlers i Äng anmodan utreda ett utspritt rykte angående rusthållaren Carl Olofsson i Bötinge och någon i löjtnantens hus, som Carl Olofsson skulle ha slipat med. (*vara otrogen med, dålig kvinna.*)

Målet hade av kyrkoherden 2 gånger innan undersökts men nu hade von Köhler fått säkrare underrättelse att Carl Olofssons hustru Brita Cassel kort före julhögtiden skulle ha yttrat sig om sin man, i Huru kvarnkammare, att han har en slipa i Äng och två i Bötinge Mellangård. Carl Olofsson och hans hustru var också närvarande.

Hustrun tillfrågades om hon skulle ha yttrat sådana ord, hon nekade ”sig på det sättet talat” utan sagt att Carl Olofsson går vid Äng och släpar sin säd och lämnat allenast två hemma som släpar sin säd.

Kvarngossen Måns Arvidsson från Huru, vittnade att hustrun sagt att ”han haver en slipa i Äng och två uti Bötinge Mellangård”.

Vidare hördes fler vittnen som varit närvarande i kvarnen när Brita talat om sin man.

Per Hansson från Öringe berättade att han inte hört Brita Cassel nämna några ”sliper”, men Nils Olofsson i Örevadet, som också var i kvarnen, hade hört Brita berätta så väl för honom som för hustrun vid Ledet, på Ingemarstorps ägor. Mer kunde Per inte denna gången säga, men skulle det till världslig rätt hade han ”ännu något att andraga”.

Nils Olofsson i Örevadet hade aldrig hört Brita prata om några ”sliper” utan hört henne säga att hon var livlös, för sin man, när han kommer från Äng och Mellangården i Bötinge.

Hustru Brita Cassel sa att hennes ord var vrängda och att hon sagt att hennes man går och sliper i Äng och Mellangården i Bötinge och när han kommer hem har hon ett förbannat ”förträt och oläte” av honom och att hon inte kan laga så god mat åt honom som i Äng och Mellangården vilket hon många gånger med bittra tårar beklagat men nekar att hon nämnt två ”sliper”.

Herr löjtnanten lät sig övertalas till förlikning med det förbehållet att om hustru Brita Cassel vidare skulle sprida rykten om sin man, skulle saken föras vidare till domstol.

Från 1749 finns anteckningar om de som gjorde dagsverken vid nya kyrkans och sakristians uppförande till ” murar, tak och panel”.

Vid den tiden bodde en Sven Renander här i Äng och han bidrog med 10 karldagsverken och 2 ökdagsverken.

Vidare har prästen antecknat:

Vid nådige Gudens eviga lov bör här antecknas, att varken vid gamla murarnas och stenvälvens underbrytande eller de nya murarnas uppsättande, med all den övriga byggnaden, aldrig en människa led den minsta skada på sina lemmar, inte ett klämmande en gång på något finger, vilket var nog tecken, att arbetet täcktes väl Herranom.

Oskar Persson

Den som bodde sist i Äng var Oskar Persson som levde från 1867 till 1952.

Han kom hit 1879 med sina föräldrar och en bror, Ernst August, (från Åsbodalen).

För stenkastning å järnvägståg dömdes brodern den 2/4 1883 till att undgå aga av sin far i hemmet. Han var då 14 år.

Oskar gifte sig aldrig utan bodde här med föräldrarna. Fadern var gårdssmed. Efter faderns död 1912 tog Oskar hand om sin mor och vårdade henne mycket ömt står det om honom i Åsbo sockens hävder nummer 4.

Oskar hade varit dräng, smed, plankbärare, rallare och hamnarbetare i Arkösund och så var han mycket förtjust i det motsatta könet har någon talat om, säger inte vem.

Han lagade klockor. Det intresset hade han haft i alla tider.

Han var mycket musikalisk och hans låtar har upptecknats och är spelade i radio. Han har också filmats.

Sin musikaliska begåvning hade han fått av sin far. Denne hade gjort sig ett psalmodikon som han spelade psalmer på.

Om sina föräldrar har Oskar berättat :

Min far, som var född 1836, hade gått tre dagar i skolan och han lärde sig läsa med hjälp av en katekes där lilla och stora alfabetet stod. Han hade en multiplikationstabell som gick till talet 12. Den hade han fått på Ingemarstorp.

Den lärde sig Oskar delvis innan han började skolan.

Mor, som var född 1831, kunde läsa men inte skriva. Hon hade varit piga hos prosten Borre och hjälpt till att brygga brännvin.

Oskar i Äng blev 85 år.

Torpturen vid Äng, den 8 januari 2006.